

Det drejer sig om en tysk Smedesvend, der over for sine Kammerater fremstillede sin Nød og bad dem hjælpe sig, saa han kunde faa sin Kone og sine Børn fra Berlin op til Aarhus. Kammeraterne forbarmede sig over Manden og sammenskød 40 Kr., som de gave ham, for at han kunde faa sin Familie op til sig. Hvad gjorde saa den tyske Smedesvend? Den næste Aften gik han paa Variété i Aarhus og soldede Pengene op. Dagen efter bebrejdede hans Kammerater ham, hvad han havde gjort og sagde til ham, at han var en daarlig Kammerat. Men det havde ingen Indflydelse paa Manden, han gav krasse Svar igen og sagde, at det var noget, som ikke kom dem ved. Følgen deraf var den, at en af dem gik ud og hentede en Trillebør, og saa lagde Manden op paa Trillebøren og kørte ham ud af Arbejdspladsen; de vilde ikke arbejde sammen med ham. Denne Historie gik saa rundt i adskillige Blåde med Overskrift „Fagforeningstyrannei“, „socialistisk Tyrannei“ osv. Det er den Slags Litteratur; det ærede Medlem for Ribe studerer, det er den Slags Historier, han rejser rundt og fortæller ude i Landet og her i Rigsdagen. Men her, hvor vi ere i Stand til at kontrollere dem, gaa den Slags Historier ikke. Det, som Arbejderne have naaet gennem deres Fagforeninger, er, at de nu i mange Henseender i en meget betydelig Grad har højnet hele Arbejderstanden, har højnet den kulturelt, har højnet den i økonomisk Henseende. Det er et Arbejde, som er udført gennem mange Aars møjsommelige Kampe; de have derigennem tilkæmpet sig Fordele og tilkæmpet sig en Stilling, som kommer alle Fags Udøvere til gode, og naar der saa kommer daarlige Kammerater, de saakaldte Skruebrækkere, som ville søge at tilvende sig de Fordele, som ere vundne gennem mange Aars Kampe, men saa paa den anden Side søge at modarbejde Kammeraterne, saa er det, at de sige: en saadan Mand ville vi ikke være Kammerat med, vi ville ikke arbejde sammen med den Mand, han har opført sig saa slet lige over for sit Fag, saa at ingen hæderlig Mand kan være bekendt at arbejde sammen med ham. Jeg synes, at det er fuldt berettiget, men det er den Slags Folk, som det ærede Medlem for Ribe saa varmt tager i Forsvar. Jeg tror, at det ærede Medlem i de organiserede Arbejdere kun ser sine politiske Modstandere, og det ere de ogsaa, det kan jeg forsikre det ærede Medlem om,

†

at de organiserede Arbejdere have fuldt ud gennemskuet det ærede Medlem. Det ærede Medlem har jo i sin Tid staaet og talt om Alliancen mellem Venstre og Socialdemokratiet, som den sundeste og sandeste. Det var den Gang, da det ærede Medlems Parti var i Bekneb, da det ærede Medlem selv kunde have Fordel af denne Alliance, det var den Trappetstige, ad hvilken det ærede Medlems Parti kom op til Magten. Men da nu Magtens Tinde er naaet, sparker han til denne Trappetstige, saa vil han ikke have mere med dem at gøre, og saa har han ikke Haansord stærke nok lige over for de Folk, som tidligere politisk have hjulpet ham til Magten.

Naar det ærede Medlem vil tale om et Tyranni, som udøves i disse Forhold, saa kunde han med lige saa stor Føje vende sig mod Arbejdsgiverne. Jeg skal saaledes nævne, at der i Lock-out-Aaret var Mestre, som forbød andre Mestre, der ikke vilde lystre, at skaffe sig Materialier, saa at de vare nødte til at maatte lukke deres Forretning. Jeg skal ikke fordømme dette, saaledes gaar det i en Krig, men det vidner om, at der er en Justits inden for Arbejdsgiverne, der er lige saa stærk som den, der er Tale om inden for Arbejderne. Se vi paa andre Fag, f. Eks. Lægerne, saa er det ogsaa Folk, der forstaa at holde Justits og forstaa at vurdere Kammeratskab og Sammenhold. Vi have set Lægernes Organisation staa over for et enkelt Hospital og uden videre lade de syge ligge, saa at de ikke kunde faa den Lægehjælp, der udkrævedes, blot for at holde deres Fag oppe, fordi de forlangte, at ingen maatte gaa ind og arbejde paa de Betingelser, der bleve budte. Her holdtes der en Justits lige saa stærk i ethvert Tilfælde som den der holdtes inden for selve Arbejderpartiet.

Det ærede Medlem udtalte i Lørdags: Venstre er det eneste Frihedsparti her i Landet; det ærede Medlem kunde have tilføjet: og den bedste Frihedsmand inden for dette Parti er Folketingsmanden for Ribe. Saa havde Selvrosen naaet sit højeste. Hvorvidt det forholder sig saaledes, at Venstre er det eneste Frihedsparti, der beskytter og vaager over Friheden, ogsaa den personlige Frihed, det vil vise sig ved denne Afstemning; her er en Lejlighed til i Praksis at vise, hvor stærk Frihedsfølelsen er. Det, her er Tale om, er en Række af fattige Arbejdere, Fyrbødere og Dæksfolk paa Skibene, hvis Organisation er knust, og som af en